

vela, kakor na to, da imajo babice kaj opraviti. Zdaj gresta oklice postaviti, odmolita kolikor zamoreta, kersanskiga nauka malo znata, da morata večkrat priti. Za ženitvanje si pri vsem tem pripravljata, pa joj! pet dni pred poroko pridejo v hišo en pisar, dva zaperežena moža, in dva sodnišna hlapca in neki ptujic. Po hiši neveste vse preišejo, ker se je med tem zvedilo, da je bila nevesta v veliki tatvini zapopadena; kar najdejo, so pobrali in nevesto v ječo gnali, kjer se je pokazalo, da vse njeno premoženje je bilo vkradeno blago. To je bila nje — loterija.

Ko Napoto v sodnico priženejo, se grozno začudi, ker noter najde svojiga ženina, kamor so ga bili pred dvéma dneva zavolj tatvine shranili. „Tone, kaj pa ti tukaj delaš?“ ga vpraša nevesta. „Tebi bom družino delal“, ji odgovori. „Malopridnež, nemara si me clo ti izdal?“ ga s pisanim pogledam napade. „Urška Napota ne bodi abota, saj — —;“ več ni mogel govoriti, ker je brič nevesto odpeljal.

Ženin in nevesta premišljujeta v zaporu pusta — konec in še več. C—r.

Novičar iz slovanskih krajev.

Iz Železnikov 23. jan. Hvala Bogu! rečemo Železnikarji, da je konec tiste preprijetne letošnje zime — s katero nam je bilo kaj slabo vstreženo. Akoravno žalostnih nasledkov mehkih in talih zim: nevarnih plućnih in vroćinskih bolezin, zgodnih požarov itd. dozdej pri nas še nismo občutili, je za naše fužine in vso okolico vendar sneg velika dobrota, zakaj navadno dobivajo naše kakor večidel vse gorenske fužine oglje večidel le pozimi z visocih in nepotnih hribov po samotezni vožnji; letos pa je žugalo oglje v hribov ostati; kar ga bo dobiti, bo gotovo silno drago, desiravno je od malo let sèm že cena za polovico višji poskočila. Bati se je, da zavolj mehke zime bi naše fužine poleti ne praznovale, kar bo fužinarjem velika škoda; po drugi strani pa so tudi ogljarji milo gledali, ki so se celo poletje po visocih hribov z dervarjijo in kuhanjem oglja vkvarjali; zdaj bi bil marsikdo že lepe denarce za oglje potegnul, tako pa so namest veselega in urnega dervarja klaverno pohajkvali. Toraj pri nas le še poterdimo staro slovensko prislovico: „Vsaka reč o svojem času je nar bolj!“

Novo gojzdnarsko postavo smo pri nas z veseljem pozdravili; naj bi se le dotične oblasti oistro po nji ravnale! zakaj ene leta se okoli nas z boršti gospodari, da je joj. (Tud nekteri fužinarji sami so bili tako modri). Med tem, ko si na Teržaškem in Notranjskem domorodci prizadevajo, Kras ogojzdit, so si pri nas po vsih grapah žage, ki so tako rekoč iz zemlje rastle, prizadevale noč in dan, nov Kras vstvariti. Kako sila veliko je šlo v malo letih lesa v ptuje dežele, in kje se dobiček kaj pozna? Bog daj prihodnji bolje! —

Josip Levičnik.

Iz Ljubljane 22. jan. V zgodovino letošnje čudne zime zapišemo današnji dan zato, ker je pri nas prvi letošnji sneg padel, menda tudi drugod; iz Dunaja zvemo, da je ravno ti dan snežilo.

Novičar iz mnogih krajev.

Rajni nadvojvoda Reiner je v svoji oporoki vkal, da hoče v Botzen-u v farni cerkvi pokopan biti; preprost kamen naj kaže pokopališče njegovo; groba nadpis si je sam naredil. — Ker se je večkrat primerilo, da tisti, ki so kje kakošno rudo zasledili in jo dalje iskati začeli, niso pri ces. rudarskih vradnijah vsega popolnoma napovedali, da se je potem zavolj pervenstva

najdbe včasih pravda vnela, je zavolj tega c. k. ministerstvo rudarstva ukazalo, da le take napovedi rudišleda (Muthung) smejo ces. vradnje sprejeti, v katerih je zapisano ime in stanovanje slediveca, imé najdenerude s priloženim kosom tiste najdbe, natančni popis kraja, lastnika zemljiša, soseske in politične okrajne, kjer se ruda iskati hoče, in kako leži v zemlji. — Dunajsko deželno poglavarstvo je razglasilo ces. ukaz od 19. oktobra 1839 zastran težkih vozov, da ne smejo biti čez 9 čevljev široki; če so širji naloženi, plača voznik kaznen od 2 do 25 fl.; ravno ti kazni zapade, kdor voz z 4 kolesi tako naloži, da več kot 8 kónj po ravnem vpreže (začasna pripraga več kónj v goratih krajih se tu sèm ne rajta); teža voza z 4 kolesi, katerih šine so ožji kot 6 pavcov, ne smé čez 60 centov znesti, scer zapade voznik kazni do 10 fl. — Da Dunaju je zavolj premeškega zimskega vremena veliko bolnikov; število bolnih v veliki bolnišnici 21. dan t. m. je bilo 2038, kjer je navadno le za 1470 bolnikov prostora; na legarju (Typhus) jih nar več zbolí, ki pa večidel ni nevaren. — V nekterih krajih Austrijskega, posebno v Langenloisu, so zapazili čudno prikazín na kruhu in družih moćnatih jedilih, da so bile rudeče kakor s kervjó políte; se vé, da so vražni ljudjé berž hrup zagnali, vsak je kaj družega podtikal temu prikazku, dokler ni slavni botanikar dr. Fencel moke preiskal in najdel, da rudečina moke, ki je ljudstvo begalo, izvira iz živalic (monas prodigiosa) in nekíh gobíc v spridenimoki zarezjenih, ki imajo v sebi rudečo barvo. — V vasi Habrovanu (na Marskem) gré od ust do ust pripovedka, da v neki hiši že več noćí zaporedoma straši; opolnoći se sliši silen ropot, oknja rožlajo in mize ropočejo; žandarjem je ukaz došel po strahu slediti, ki bojo gotovo kmalo truplo tega duha našli in ga vpokojili. — V Taufers-u na Tiroljskem se je — kakor Dunajski časnik piše — oženil nek čevljar, ki je po prestanih boleznih tako sključen, da le po vsih štírih hoditi zamore, vendar je v hoji tako uren, da se mu vsak čudi, ki ga vidi; — ta žena dobí gotovo prav podložnega moža! — Postava je vnoviç oklicana, da tisti, ki imajo dovoljenje smodnik (pulver) prodajati, ga ne smejo v svoji štacuni nikdar čez 4 funte imeti, ki mora biti v plehastih posodah varno shranjen; vsa druga zaloga mora biti zunaj mesta ali terga hranjena. — Zagrebško škofijstvo je poviksano v prvostolnico Horvaške in Slavonske dežele. — Slavni kardinal in knezo-škof Vratislavski baron Diepenbrock je na svojem gradu v Ivanji gori 20. t. m. umrl. — Od Černogorsko-Turške vojske se bere v časniku „Oest. Cor.“, da žalibog! je dosto poljskih in ogerskih oficirjev v turški armadi, ki so sedaj vojskovodi zoper Černogorce; naj hujši pa je to, da je vojska, ki se je med Turki vnela, vojska za turško véro zoper kristiane postala, in da se ne more povedati, kakošen bo konec tega plamena; turška vlada si ima sama sebi vse nevarne zaderge pripisati, ktere vtegnejo po takim grozovitem početju slediti. „Terž. čas.“ se iz Budve od 15. t. m. piše, da so bili Černogorci v poslednjih bitvah srećni; 15. t. m. so imeli Turki od 5 krajev Černogorce napasti, kateri pa so veseli in po vojski hrepené, maševati se nad Turki za pobite svoje brate. Kuci je stopil na stran Černogorcov. — Nar važniši novica iz Pariza je, da se bo cesar Napoleon 29. t. m. oženil in za ženo neko prezalo Španjolko vzel, po iménu grofinjo Montijo, ktera se tudi vojvodinja Tebanska imenuje. Parizani so vsi osupnjeni zavolj te ženitve, ki se, kakor pravijo, nespodobi za cesarja; tudi ministri so mu to ženitev odsvetovali, razun enega, — al Napoleon se ne da pregovoriti, kajti hoče ženo imeti ne po povelju cesarstva, ampak po volji serca.